

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-05-26)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-05-26)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 361. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030045.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til professor Thorlacius.

Kiøbenhavn, den 26. Mai 1813.

Kiære Thorlacius!

Jeg finder hver Dag fornyet Trang til at meddele mig Dig, uden at oppebie de vices fra din Side, som jeg ønsker, maatte være saa hyppige som mueligt.

Hvad de engelske Aviser indeholde angaaende den Bernstorfske Mission og sammes Afviisning, kunde maaskee interessere Dig at læse. Jeg sender Dig indsluttede tvende Extracter af Courier de Londres, som Du er saa god at sende mig tilbage efter Afbenyttelse. Jeg vil tilføie, hvad jeg har hørt fortælle. Man siger nemlig, at Bernstorf skal have havt en Samtale med Castelreagh, men begge Herrerne snart være komne i Ordstrid. Bernstorf skal have giort Castelreagh den Bemærkning, at det var aldeles ikke saa afgjort med de Allieredes Overmagt, som han syntes at mene, at Keiser Napoleon havde 150—200000 Mand paa Benene i Tydskland, og at en Seier, vunden af ham, kunde mægtigen forandre Tingene. Derpaa skal Castelreagh have s. 362svaret med en haanlig Latter, at Napoleon var aldeles forloren, at han ikke kunde stille 50000 Mand, at derom vidste man i Engelland alt for god Beskeed, og at Bernstorfs Yttringer viste tydeligen, hvor slet Hans Cabinet var underrettet. Synderligt, at Bernstorf i Engelland ikke saae en Guld-eller Sølvmynt; alt var Papir, og 200 Pd., som han havde med sig i Guld, bragte han urørt tilbage.

Fra Kaas haves endnu ingen Efterretning. Man haaber, at han vil berigtige alt hos Keiser Napoleon, især da ogsaa den franske Minister Alquier skal have søgt at stille alt i det os meest undskyldende Lys. Kaas er en god Ven af Alquier og har vundet ham særdeles derved, at han, da alle de andre Store under Dolgorucki's Ophold her, droge sig ud af Omgang og Forbindelse med ham, ikke fulgte disses Exempel, men endog var den eneste, som modtog Invitationer af ham (Alquier), medens de øvrige refuserede. Jeg formoder, at Kaas ikke vil undlade at indprænte Keiser Napoleon, at i Fristelsens Tid han og Kongen ei forandrede Sindelag. Om vor nuværende Minister for de udenlandske Anliggender, under slige Omstændigheder, kan vedblive paa sin Post, forekommer mig problematisk. Om ellers Kaas ogsaa skal tilbyde Keiser Napoleon Tropper, derom vil man vel snart erfare det Nærmere. Mig synes, at vi kan behøve alt til eget Forsvar. Engellænderne have begyndt at spærre det store Belt.

I Onsdags Aftes Kl. 10 forlode de faa Tropper, vi havde i Hamborg, denne Bye, og i Fredags rykkede 200 à 300 Svenskere ind. I Mellemtiden blev Byen med megen Effect bombarderet nogle Timer af de Franske. Det slesvigholsteenske Cancellie har faaet Ordre at føie Anstalter til en Landstorm i Holsteen. Efter min Formening er en Landstorm aldrig til nogen sand militærisk Nytte. Den afstedkommer s. 363almindelig Forvirring og en midlertidig Desorganisation, der siden i lang Tid ei kan rettes.

Molbech har idag i Kiøbenhavns Skilderie S. 662 sagt heel drøie Ting imod de Svenske.

Har Du seet den af Thaarup udgivne Oversættelse af Buchholz's Bog: Moses og Christus. Forfatteren er en Fiende af Jødskabet, og Oversætteren ikke mindre. Den sidste har documenteret dette ikke blot ved at fordanske hiin Bog, men ogsaa ved at forøge den med en heel udførlig Indledning. Det er naturligt, at de seneste Aars Erfaringer hos os have noksom forsynet Oversætteren med Ideer, Beviser og maaskee lidt humeur.

Har Du læst Mémoires de M. le Baron de Besenval (Paris 1805, 3 Voll.). De give ret et anskueligt Begreb om den ved det franske Hof i Ludvig XV's og ikke mindre i Ludvig XVI's Tid herskende Usselhed. Intet godt kunde trives. Alt var en Væv af Cabaler og Skandaler. Men mærkværdigt er det at see en Mand, som Baron Besenval, der havde været Hovedmand for 100 Intriguer og Medvider i 1000 andre, der bestandig havde indsvøbt sig i Hofgunst og sat al sin Lykke deri, at han endelig trættet, kiedet og misfornøiet skuer tilbage paa det Hele med en souveræn Foragt (og dog var hans egen intellectuelle og moralske Standpunkt ingenlunde bleven ret opløftet), seer intet uden en almindelig Desorganisation, frygter en almindelig Opløsning og ahner de Couvulsioner, som snart efter paafulgte, og til hvis Begyndelse han selv var Vidne. Et af de mærkværdigste Stykker, den indeholder som Resultatet af hans Dom om Hoflivet, er det Stykke, som har til Overskrift De la Société des Rois ; »avec eux, siger han, il n'y a presque sujet de conversation«, og nu gaaer han allehaande Conversationsgjenstande igiennem, visende, at man ved Hoffet hverken kan bringe den ene eller den anden af dem paa s. 364Bane, eller der yttre nogen Mening. Man kan, mener han, der egentlig kun tale om Vind og Veir, Skuespil og Jagt, men endda, som i alt, yderlig generet. »Ce, qui m'a toujours paru de plus révoltant dans la société des rois, c'est de n'avoir jamais de volonté que la leur, de faire céder ses plaisirs, ses affaires à la moindre de leurs fantaisies, avec une soumission si grande, une telle habitude de s'immoler, qu'on n'a pas le mérite de sacrifice. Qu'on y joigne la gêne continuelle du respect le plus profond dans le propos et le maintien, même dans les momens de la plus grande liberté, on conviendra, que c'est acheter bien cher la jalousie et les ennemis, que procure la faveur.« Saaledes taler en gammel Hofmand. Hvor lykkelige ere vi smaae, som Hofkredsen aldrig indslutter uden som hospiterende for nogle faa Øieblikke!

Vil Du høre, hvorledes Mr. Besenval characteriserer sine Landsmænd, de Franske. Mig synes det er et

Malerie ad vivum. »Les Français, dont le génie vif et pénétrant saisit toute impression avec avidité, mais qui dépourvus de réflexion n'ont aucune tenue, parcequ' ils manquent de principes. Toujours entraînés par la première apparence, ils changent de façon de penser comme de situation. Présomptueux au plus petit succès, au moindre revers ils rappellent tout-à-fait les Athéniens, que le reste de la Grèce appelloit des enfans, quoiqu'ils sussent être hommes dans des grandes occasions.«

Coursen er 4000. En Rigsdaler er 3 t og en Rigsbankdaler 18 t. Jeg kjøber alt, hvad jeg kan, saavidt jeg har Penge i Lommen. Jeg har i disse Dage kjøbt deels Bøger deels Klæder for c. 800 Rdlr., hvilket jeg ikke vilde sælge igien for det Dobbelte. Gud veed, hvorledes det vil s. 365gaae. Kunde dog Fædrelandet overstaae denne Tidspunkt, saa vilde vi trøste os. Vi ville haabe det Bedste. Og hermed finis sor denne Gang.

Din
Engelstoft.